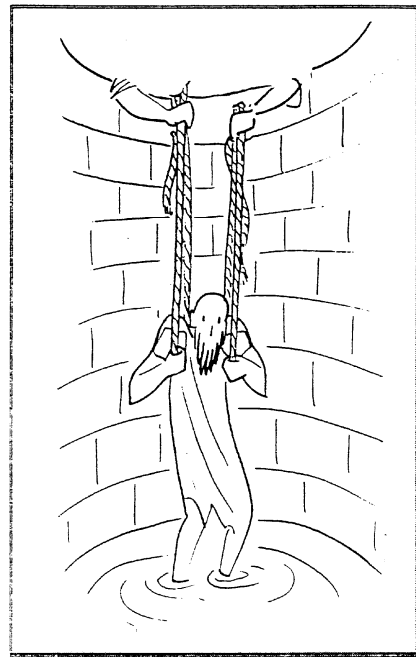

SALM 143

La carta als Romans pot ser una introducció adient per aquest Salm: **Ningú aconseguirà la innocència davant Déu, en virtut de les obres de la Llei. La Llei, en efecte, només ens fa conscients del pecat.** Rm. 3:20

Resseguint l'argument del Salm podem descobrir-hi blocs força coherents:

1. Un començament clàssic i convencional, reiteratiu en altres salms: L'orant formula una súplica ardorosa per aconseguir que el *Déu bo i fidel, escolti i respongui* sense perjudicar la seva innocència. V. 1-2
2. L'admissió de la culpa consegüent a la temptació: *La temptació m'ha trepitjat*. Després de la culpa, la sensació íntima de *fosc, de mort interior, de derrota, de consternació*. Una reacció, però, immediata i positiva aflora des de la humiliació del pecat (*terra esgotada*): L'orant *recorda, medita, considera, rumia, alça els braços* en presència de si mateix i del Senyor. V. 3-6
3. Insistència i urgència per establir contacte dialoal amb el Senyor a qui *eleva la seva ànima i en qui confia*. V. 9. L'orant s'atreveix a formular el seu programa de comunicació: *Responeu-me, no m'amagueu la vostra mirada, seria com enfonsar-me, que pugui escoltar el vostre amor i conèixer el camí a seguir*. V. 7-8
4. Per primera vegada es fa menció del "gran motivador" d'aquesta súplica: el pecat: *allibereu-me'n*, v. 9 ; *destruiu-lo, anihileu-lo*, v.12 .

L'orant se sent *estimat per Déu i es declara el seu servent* (v. 12). Per aquesta raó s'atreveix a endegar un seguit de peticions, aquesta vegada amb formulació positiva, a manera d'apoteosi final:

- que l'ensenyi a fer la seva voluntat (10)
- que l'Esperit el guiï i condueixi (10)
- que el protegeixi (11)
- que el deslliuri del perill (11)

El to humil de tot el Salm sembla tornar-se summament confiat quan l'orant justifica la seva esperança de ser escoltat, per una sola raó, molt entranyable: **Ja que sóc un servent vostre.**

5. En boca de Jesús, aquest Salm ens descriu el "servent de Déu perfecte", no vençut per la mort i que el Pare ressuscità de la tomba.

En boca del cristià li recorda *que ningú és just davant Déu* (Rm.3:20) i que pot comptar sempre amb la lleialtat de Déu perquè *encara que siguem infidels ell continua fidel* (2Tm. 2:13)